

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

9. Quorsum spectet versiculus 1.cap.40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

Iudæis suppetias ferre conanti, vt patet v. 6. & 7. Vbi Pharaon in terram suam, Chaldæi ad obsidionem reuersuri dicuntur.

Verf. 10. *Ergo cum recessisset exercitus Chaldaeorum, egressus est Ieremias de Ierusalem, & in terram Beniamin.* Quo tempore hæc gesta sunt, paulo antè disputauimus q. 6.

Cap. 38. Quæ hic narrantur, in annum XI. Sedeciæ conijciunt Caltrius, & Cornelius in chronotaxi. Salianus an. m. 3446. num. 15. quibus assentior.

IEREM. XXXIX. v. 1. & 2.

Verf. 1. Anno nono Sedeciæ regis Iudæ, mense decimo, venit Nabuchodonosor rex Babiloniæ, & omnis exercitus eius ad Ierusalem, & obsidebat eam. Subaudi die decima illius mensis, vt distetè legimus 4. Reg. 25. v. 1. Ierem. 52. v. 4.

Verf. 2. *Vndecimo autem anno Sedeciæ, mense quarto, quinta mensis aperta est ciuitas.*

1. Annos nonum & vndecimum hinc versiculis notatos, non completos omnino, sed currentes puto: menses decimum & quartum, ad annum sacrum spectare arbitror, vt decimus mensis idem sit, qui Tebeth, quartus autem Tammuz. Annum nonum Sedeciæ aperiunt meæ tabulæ anno ante æram Christi 539. cyclo Solis 5. Lunæ 17. Epacta 20. Sic Urbis obsidio circa diem vltimam Decembris cepta videtur.

2. Petauius biennio tardius annum nonum Sedeciæ orditur cyclo Lunæ 19. & initium mensis decimi in diem 28. Nouemb. confert, ac proinde obsidionem septima Decembris inchoatam autumat, nempe 10. die Tebeth. Tunc erat Epacta 23, quæ Neomeniam non procul ab octaua die Martij abfuisse indicat, & plenilunium ante æquinoctium: idcirco fortè mense integro tardius Nabuchodonosor Ierusalem cinxit, quam notat Petauius. Cætera, quæ huc spectare videntur, annotabam 4. Reg. 25. v. 1. & 2. & latius disputabam ibid. q. 23.

Quando
urbis obsi-
deri cepit.

logia
nienti

IEREM. XL. XLI.

Quæ cap. 40. narrantur, post capta Ierolyma, ante mensem septimum proximè sequentem acciderunt, tum mense septimo gesta sunt, quæ ca. 41. continentur. A templo exiit, vsque ad eadem Godoliz. Hebræi in Seder, dies penumerant, & anniuersarium ieiunium die tertia Tisri designant, quod tunc Godoliam & socios eius in Masphe cæsos credant. Sequenti die occisos ab impio Imaèle 70. viros, & hanc lanienam septimo mense patratam constat ex 4. Reg. 25. v. 25. Ieremiæ 41. v. 1.

QVÆSTIO IX.

Quorsum referatur versiculus 1. cap. 40.

Sermo, qui factus est ad Ieremiam à Domino, postquam dimissus est, à Nabuzardan, magistro militiae, de Rama. Sunt qui hæc verba referant ad ea quæ proximè sequuntur, prophetias

Num Sed.
tenti ad e.
uentum

13

quorur, prophetias

quuntur. q. d. tunc impletus est sermo Domini, quo Ieremias dicitur
ferat. Ita Rabanus & Hugo, quibus adheret Sanctius, Non est impletus
Domini, postquam dimissus est Propheta de Rama: sed tunc impletus, quod
addit. non longè ab hac cogitatione abijisse S. Thomam, cum dicitur
mone reuelatum, quod postea opere narratur expletum. Ad dicit. id confirmat
ne Tigurina quæ pro sermone, reddit actionem, quasi liberatio Ieremias
hic agitur, antea fuerit saltem in communi reuelata.

Non: sed
ad ip. am
reuelatio-
nem.

2. Alij probabilius aduertunt, sermonem hunc ad Ieremiam
non cum dimitteretur, sed postquam dimissus est à Nabuzardan, ut dicitur
ditio, consentiente fonte Hebræo, & 70. Seniorum translatione.
que hic versiculus, ad prophetiam, qua Deus vetuit, ne reliquias Ieremias
Godolix necem in Ægyptum transfugerent, cap. 42. v. 7. Antequam
prophetia apud Ieremiam describeretur, inseritur proluxa digressio
parenthesis, à versu 2. huius capituli, vsque ad 6. capituli 42. In clausula
Maldonatus, Cornelius, hunc locum interpretantur, quorum exemplum
scribo, & versionem Tigurinam hoc loco minus sinceram existimo.
sermo, siue Hebræum *dauar*, hic significaret actionem siue rem, quæ
quentibus narratur, sensus esset: hæc est res, siue actio, quæ de Ieremias
ita est. Itum autem sensum, neque phrasis Hebræa facile admittit.
nus Græcæ voces, *προς τὸν*: planè verò indicant, prophetiam
sed ipsi Ieremias oblatam esse, postquam *achar*, *μετὰ τὸ*, dimisit eum
Rama.

I E R E M. XLII. XLIII. XLIV. XLV.

Cap. 42. v. 7. Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum
Ieremias. Ex quo nempe Ieremias Deum precari cœperat, ut
de profectioe in Ægyptum intelligendam, prout turba Iudæorum
nus petierant, Ita Lyranus, Carthusianus, Castrius in hunc versiculum
in Argumento cap. 42. & 43. Salianus ann. m. 3447. num. 63. Faceret
tus, dum hæc verba expendens, ait, Prophetam non accepisse responsum
certis diebus transactis.

Res & vaticinia cap. 43. contenta, ad annum 12. transmigratio
tem ex parte referenda arbitror, cum Castrio, cui consentiunt Iacobus
lianus, beneq; monent hunc esse annum decimum nonum Nabuchodonosor

Vltimum autem vaticiniorum, quod Ieremias hoc libro contigit
44 describitur: & quoniam tempore pronunciatum fuerit, necesse est
nui q. i. in has Ieremias Prophetias.

Cap. 45. vers. 1. Cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Ieremias

P.
H. Philo

Chrono
Test.

A
17

38. Hinc apparet priorem librum Ieremiae scriptum fuisse anno quarto loakim: eum autem anno quinto iam incepto combustum docemur Ierem. 36. v. 9. & 10. Cum enim annus quintus ibi, ex communi interpretum sententia currens intelligatur, non est, quod quartum accipiamus completum, & 5. item annis illo cap. numerandis ambigere locutum suspicemur.

IEREMIAE XLVI. v. 1.

Quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno loakim. Eundem annum exhibet textus Hebraeus hoc loco, & versio 70. cap. 26. v. 2. ubi sic habetur. Ipsi Aegypto super virtutem Pharaonis Nechao regis Aegypti, qui erat ad Euphratem in Charmis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis in anno quarto loakim regis Iuda.

QVÆSTIO X.

Quo tempore gesta sint, qua hic usque ad v. 13. referuntur.

Ad hanc quaestionem soluendam, scite monet Castrius, nosse oportere huius belli historiam, quam hunc in modum narrat Iosephus lib. 10. Antiquit. cap. 4. ex versione Gelenij. Anno quarto, ex quo is (loakim) regnare cepit, quidam Nabuchodonosorus, apud Babylonem regno potitus, cum instructissimo exercitu Charcabelam ad Euphratem sitam perijt, bellum inferens Aegypto Nechao, qui tum totae Syriae dominabatur. At ille cognito Babylonij conatu, non contempsit hostem, sed cum validis & numerosis copijs ad Euphratem se opposuit, & collatis signis cum eo congressus, amissis multis millibus, coactus est cedere: Babylonius autem superato Euphrate totam Syriam, Pelusium usque subegit. Iudaea sola excepta. Hæc Iosephus, qui bene Iudæam excipit, quia tunc anno tertio loakim subegerat Chaldaeus. Dan. 1. v. 2.

Historia huius belli.

2. Anno igitur loakimi quarto, percussus est Nechao, hoc est, victus & in Aegyptum se recipere coactus, ubi eum postea decessisse, & filio suo Samnifico imperium tradidisse narrat Herodotus lib. 2. intellige annis aliquot, postquam, euentu dispari, etiam ad Euphratem pugnaverat, anno ultimo regis, quo victo, & ex vulnere mortuo rex Aegypti Iudæos in suam potestatem redegerat. 4. Reg. 23. à v. 19.

Nechao victus anno 4. loakim.

3. Anno 4. loakim incipiente, victos à Nabuchodonosore Aegyptios tradidit Castrius. Quod si verum est, tunc Nabuchodonosor parenti necdum successerat: hoc enim mortuo, non nisi sub initium quinti mensis, aut saltem circa vel post medium quarti, labente anno 4. loakim, regni administratio Nabuchodonosori magno tradita est, ut suo loco dixi. Sin autem ea pugna anno

ppi
logia
nienti

V